

under den. Selv om man gaar til Hartkornet, saa gjøre mange Communer det dog nødtigt, men nu ere de nødte til at gjøre det. Alle disse Grunde, som nu tale for Hartkornet, komme vi saaledes fuldstændig bort fra, naar vi faae denne Sag reformeret. Det Gode ved Hartkornet, at det til en vis Grad kan være en Maalestof, kan man jo benytte, vil man jo altid kunne bruge til Hjælp ved Formuevurderingen — det Gode, frit for Feilene. — Det er jo umuligt Andet, end at det vil gaar alle andre Medlemmer som mig, at naar vi gennemlæse alle de enkelte Punkter, der ere opstillede af Mindretallet, saa er der enkelte Punkter deri, som Enhver af os kunde ønske forandrede. Hvis jeg ikke frygtede for at trætte det høie Thing, skulde jeg have gennemgaaet forskjellige enkelte Punkter, som jeg mener deels kunde trænge til en Tilføjning og deels kunde være bestemte noget anderledes, end de her ere. Jeg troer navnlig, at det slet ikke lader sig gjøre ved Statskatten at benytte Noget af det gamle, ubestemte Leilighedsmoment. Jeg troer, at man hellere maa tage dette Moment, saaledes som det oftere er anbefalet her i Thinget af Medlemmer fra Sylland og især fra det vestlige Sylland, nemlig, at man skulde sætte et bestemt Afslag for gifte Føll, idet en ugift Mand, der har en betydelig Indtægt, har en større Skatteevne end den, der er gift (Modsigelse). Vi kunne ogsaa see Sagen fra en anden Side, hvis man nærer Tvivl i saa Henseende. Lad os sætte, at vi have en Kvinde og en Mand, der hver erhverve 200 Rd., saa ere de frie for Skat; men den Dag disse to Personer gifte sig og flytte sammen, saa blive de skattepligtige; jeg troer virkelig der er noget Urimeligt deri. Dette Leilighedsbænsyn gjælder fremfor Alt med Hensyn til den, der har stor Familie, har mange Børn, men jeg troer, at man langt hellere bør fastsætte bestemte Regler end beholde dette ubestemte Udtryk, som vistnok vil forarsage stor Uanskelighed. Jeg skal imidlertid ikke dvæle ved disse enkelte Punkter; det er umuligt Andet, end at der ved en saa stor og omfattende Sag maa være forskellige Meninger hos forskjellige Medlemmer, navnlig dem, der søge selv at tænke nogenlunde selvstændigt over

en saadan Sag, men jeg for mit Vedkommende er idetmindste fuldkommen villig til at underskrive alle de Grundprinciper, som Mindretallet peger paa, blandt Andet om denne Stats Forbindelse med den kommunale Beskatning, saa at jeg ikke er i Tvivl om, at jeg bør stemme for den Dagsorden, der her foreligger. Der er jo vel en Grund, der kan anføres imod denne Dagsorden, idet man kan sige: Hvorfor vil man ikke hellere forsøge at udarbejde en Lov end at komme med en Dagsorden; men, efterat jeg har hørt den ærede Ordførers Foredrag, behøver jeg ikke nærmere at dvæle ved denne Grund. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende virkelig et Dødt var i Tvivl, om det var rigtigst at vedtage denne Dagsorden eller at forsøge at udarbejde en Lov, men den høitærede Ordfører har med stor Styrke fremhævet de flere Uanskeligheder, der ere ved, og det større Arbejde, der maatte kræves for at komme til en god kommunal Beskatning, man maatte vel ogsaa høre disse kommunale Autoriteter, og det forekommer mig virkelig at være en Grund til at blive staaende ved Dagsordenen og paa den Maade overdrage det Hverv til den høitagtede Regjering, som jeg haaber, den vil paatage sig, at forelægge en Lov, som jeg troer, Mange af os ønske.

P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds): Det er min Overbevisning, som jeg flere Gange har haft Leilighed til at udtale i denne Sag, at, hvis vi ansee det for nødvendigt at have en saadan Hjælpekat, og vi finde det rigtigst at gaar over til Procentsystemet, saa maae vi først søge at faae indrettet en ny kommunal Beskatning og faae vedtaget en Lov derom paa en saadan Maade, at den ogsaa kan komme til at danne Grundlaget for Statskatten; men jeg er bleven endnu mere bestyrket i denne Overbevisning ved at see Fleertallets Forslag. Jeg skal ikke nu gaar ind paa Enkelthederne deraf, jeg skal erkende, at det er noget lettere at paavise Manglerne ved det, der foreligger, end at afhjælpe dem, men det maa dog være mig tilladt at sige, at, dersom Loven skal gjenneføres paa den Maade, som Fleertallet foreslaar, saa